

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2Co/181/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1615200622
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Králová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1615200622.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Michaely Královej a členiek senátu JUDr. Ivany Jahnovej a JUDr. Nadeždy Wallnerovej v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom: Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpený advokátom JUDr. Jánom Šoltésom, so sídlom: Mýtna 48, Bratislava, proti žalovanému: K. Q., narodená dňa XX.XX.XXXX, bytom: I.. M.. N. XXX/X, Y., o zaplatenie 272,16 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Malacky, č. k. 4C/80/2015-53, zo dňa 1.2.2017, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok Okresného súdu Malacky, č. k. 4C/80/2015-53, zo dňa 1.2.2017 v napadnutom vyhovujúcom výroku m e n í tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 68,36 eur a úrok z omeškania v sadzbe 9 % ročne zo sumy 0,15 eur od 10.2.2012 do zaplatenia, zo sumy 38,09 eur od 10.3.2012 do zaplatenia a zo sumy 30,12 eur od 10.4.2012 do zaplatenia a to všetko v lehote do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku. V prevyšujúcej časti žalobu zamietá.

II. Žalovaný má proti žalobcovi nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v rozsahu 48 %.

III. Odvolací súd opravuje v záhlaví rozsudku Okresného súdu Malacky, č. k. 4C/80/2015-53, zo dňa 1.2.2017 označenie predmetu sporu tak, že správne znie: ... „o zaplatenie 272,16 eur...“.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Malacky rozsudkom zo dňa 1.2.2017 č. k. 4C/80/2015-53 rozhodol tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 270,80 eur s 9 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 148,92 eur od 10.4.2012 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 38,09 eur od 10.3.2012 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 85,15 eur od 10.2.2012 do 30.9.2015, s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 83,31 eur od 1.10.2015 do 4.1.2016, s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 83,79 eur od 5.1.2016 do zaplatenia, všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. O trovách konania rozhodol tak, že žalobcovi priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Zároveň zastavil konanie v časti o zaplatenie sumy 1,36 eur.

2. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že právny predchodca žalobcu (EuroTel Bratislava, a.s. - právny predchodca spoločnosti T-mobile Slovensko, a.s. a následne Slovak Telekom, a.s.), so žalovaným uzavrel zmluvu o pripojení a dodatky k zmluve o pripojení, na základe ktorých poskytoval žalovanému elektronické komunikačné služby v ním zvolenom účastníckom programe. Žalovaný sa v zmysle zmluvy o pripojení zaviazal riadne odoberať službu a platiť za ňu riadne a včas cenu podľa zvoleného programu služieb. Právny predchodca žalobcu vystavil žalovanému faktúru č. 7202162303 splatnú dňa 9.3.2012 neuhradenú v časti 38,09 eur, faktúru č. 7200975983 splatnú dňa 9.2.2012 neuhradenú v časti 85,15 eur a faktúru č. 7203344449 splatnú 9.4.2012 neuhradenú v časti 148,92 eur. Dňa 9.6.2014 spoločnosť

Slovak Telekom, a.s., so sídlom: Karadžičova 10, Bratislava, IČO: 35 763 469, ako postupca na jednej strane a žalobca ako postupník na strane druhej uzavreli zmluvu o postúpení pohľadávok, predmetom ktorej bol odplatný prevod pohľadávok vrátane pohľadávky voči žalovanému. Celková neuhradená suma v čase postúpenia pohľadávky predstavovala sumu 272,16 eur.

3. Súd prvej inštancie právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným založený zmluvou o pripojení posúdil ako občianskoprávny vzťah a aplikoval naň príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách, nakoľko žalovaný uzavrel zmluvu o pripojení ako fyzická osoba bez oprávnenia na podnikanie. Z vykonaného dokazovania mal preukázané, že žalovaný využíval služby právneho predchodcu žalobcu, čo napokon žalovaný ani nespороval, cenu poskytovaných služieb fakturoval právny predchodca žalobcu spolu v sume 285,26 eur, žalobca žalobou doručenu súdu dňa 27.1.2015 uplatnil sumu 272,16 eur, ktorá suma ku dňu začatia konania ostala neuhradená. Po čiastočnom späťvzťatí žaloby uplatňoval sumu 270,80 eur, ako cenu služieb neuhradenú ku dňu rozhodovania súdu v merite. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že žaloba aj vo zvyšku (po zastavení v časti 1,36 eur) je dôvodná a uložil žalovanému povinnosť zaplatiť sumu 270,80 eur ako neuhradenú cenu za poskytnuté elektronické komunikačné služby. Zároveň uložil žalovanému povinnosť zaplatiť aj úrok z omeškania z priznanej časti istiny, a to s ohľadom na vznik omeškania s úhradou jednotlivých faktúr, ktorými boli žalovanému vyúčtované poskytnuté telekomunikačné služby. Konštatoval, že obrana žalovaného, keď odmieta nekorektné praktiky spoločnosti Eurotel Bratislava a.s. a následne aj Slovak Telekom a konanie ich pracovníkov považuje za rozporné s dobrými mravmi, je nepreukázaná a aj v rámci ex offo skúmania bezobsažná. Konkrétne námietka, že žalovaný vrátil všetky zariadenia v pôvodných obaloch, neporušenom stave a plne funkčné sa netýka súdnej veci, nakoľko predmetom sporu v súdnej veci neboli poplatky ani zmluvné pokuty za nevrátenie zariadení, ale neuhradené hovorné za vymedzené obdobie.

4. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej aj CSP) a žalobcovi, ktorý bol v konaní plne úspešný, priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, keď v zastavenej časti zobral žalobca žalobu späť, z dôvodu na strane žalovaného spočívajúceho v čiastočnej úhrade po podaní žaloby.

5. Proti tomuto rozsudku podal žalovaný odvolanie, ktorým sa domáha zrušenia napadnutého rozsudku a vrátenia veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie. Žalovaný namieta, že súd prvej inštancie dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, jeho rozhodnutie vychádza z neovereného posúdenia vecí, bez overenia žalovaným predložených a popísaných dôkazov, postupom ktorým žalovanému podľa jeho názoru súd prvej inštancie znemožnil spravodlivý proces na súde. Žalovaný opätovne uviedol, že odmieta nekorektné praktiky pôvodného zmluvného partnera Eurotel Bratislava a.s. a následne aj Slovak Telekom, a.s., s ktorými mal podpísané zmluvy o poskytnutí ich služieb. Predmetným spoločnostiam vrátil všetky ich zariadenia v pôvodných obaloch, v neporušenom stave a plne funkčné. Konanie žalobcu a jeho právnych predchodcov preto považuje za nekorektné a rozporné s dobrými mravmi, a nesúhlasí s požadovanými poplatkami a úrokmi z omeškania, ako aj s akýmkoľvek pokutami v zmysle interných pravidiel pôvodných zmluvných partnerov Eurotel Bratislava a.s. a následne aj Slovak Telekom, a.s.. Žalovaný vytýka súdu prvej inštancie, že nepreveril nič z toho, čo bolo uvedené v odpore proti platobnému rozkazu a iba prevzal tvrdenia žalobcu. Okrem toho poukazuje na skutočnosť, že zmluvné doklady podpísané medzi žalobcom a žalovaným obsahujú neprijateľné zmluvné podmienky a sponchybujú zároveň, že ich od žalobcu dostal v rovnakom znení a rozsahu ako ich má u seba žalobca. Za neprijateľnú zmluvnú podmienku považuje vyhlásenie, že sa oboznámil so zmluvnými podmienkami - skryté prenesenie dôkazného bremena má pre spotrebiteľa neprijateľný účinok vo vzťahu k potenciálnemu uplatneniu jeho práv na súde a u iných štátnych orgánov.

6. Žalobca s odvolaním žalovaného nesúhlasí, považuje ho za neopodstatnené, chýba mu opora v zákone i skutkovom stave. Má za to, že súd prvej inštancie vec správne právne a skutkovo posúdil a vo výroku rozsudku správne zaviazal žalovaného na zaplatenie istiny s príslušenstvom. Poukazuje na to, že žalovaný v podanom odvolaní uvádza tie isté skutočnosti, s ktorými sa už súd prvej inštancie dostatočne vysporiadal v odôvodnení súdneho rozhodnutia. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil ako vecne správny v celom rozsahu.

7. Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v medziach dôvodov podaného odvolania podľa § 380 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej je dôvodné.

8. V preskúmanej veci si žalobca, ako právny nástupca pôvodného veriteľa Slovak Telekom, a. s. na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 9.6.2014 uplatnil proti žalovanému nárok na zaplatenie sumy 272,16 eur s prislúšenstvom, ktorá je cenou za poskytnuté a odobraté telekomunikačné služby.

9. Z obsahu súdneho spisu vyplýva, že žalobca nárok preukazoval tromi zmluvami o pripojení, ktoré jeho právny predchodca uzavrel so žalovaným dňa 8.1.2006 na program služieb 20+20Viac, dňa 20.10.2010 na program služieb 20+20Viac, dňa 7.2.2012 na program služieb Relax 100 a účtovnými dokladmi, podľa ktorých dňa 22.1.2012 vystavil právny predchodca žalobcu žalovanému faktúru č. 7200975983 splatnú dňa 9.2.2012, ktorou mu vyúčtoval cenu za poskytnuté služby elektronickej komunikácie v programe 20+20Viac minút a to mesačné poplatky vo výške 9,2605 eur, poplatok za výmenu SIM karty 3,320 eur a poplatok za aktiváciu po nezaplatení vo výške 66,38 eur, spolu s 20 % DPH 94,75 eur. Žalobca si z tejto faktúry pôvodne uplatnil istinu 85,15 eur, po úkone čiastočného späťvzatia žiadal istinu 83,79 eur (č. I. spisu - 42). Dňa 21.2.2012 vystavil faktúru č. 7202162303 splatnú dňa 9.3.2012, ktorou vyúčtoval cenu za poskytnuté služby elektronickej komunikácie v programe 20+20Viac, Relax 100 a to mesačné poplatky vo výške 21,318 eur, hlasové služby 0,4647 eur a poplatok za identifikáciu volajúceho 9,96 eur, spolu s 20% DPH 38,09 eur a dňa 21.3.2012 vystavil faktúru č. 7203344449 splatnú 9.4.2012, ktorou vyúčtoval cenu za poskytnuté služby elektronickej komunikácie v programe 20+20Viac, Relax 100 a to mesačné poplatky vo výške 24,8514 eur, nehlasové služby 0,2520 eur, poplatok za prerušenie služby (neplatenie) 49,50 eur, poplatok za obmedzenie služby (neplatenie) 49,50 eur, spolu s 20 % DPH 152,42 eur. Žalobca si z tejto faktúry uplatnil 148,92 eur.

10. V konaní nebolo sporné a súd prvej inštancie správne dospel k záveru, že predmetné zmluvy uzavreté medzi právnym predchodcom žalobcu v postavení dodávateľa a žalovaným v postavení spotrebiteľa majú spotrebiteľskú povahu, preto sa i na vzájomné vzťahy strán sporu z nich vzniknuté použijú normy spotrebiteľského práva. Sporové konanie je konanie návrhové. Strany súdneho konania zaťažuje povinnosť tvrdenia a s ňou spojená povinnosť dôkazného bremena, ktorá je v spotrebiteľskom spore ovládaná zásadami vyjadrenými v ustanoveniach § 290 a nasledujúce CSP.

11. Unesenie dôkazného bremena je základným predpokladom úspechu v spore. Samotný obsah dôkazného bremena závisí od okruhu tvrdených rozhodujúcich skutočností, od ktorých sporová strana odvodzuje pre seba priaznivé procesné následky, teda úspech v spore. Z hmotného práva potom vyplýva rozsah dôkazného bremena, teda okruh skutočností, ktoré musia byť v spore preukázané, no tiež nositeľ dôkazného bremena. Ak sa žalobca v spore domáha uspokojenia nároku na peňažné plnenie vyplývajúce z uzavretej dvojstrannej zmluvy, spravidla postačuje, ak unesie dôkazné bremeno v tom smere, že takáto zmluva bola uzavretá a nastali skutočnosti, s ktorými zmluva spája vznik uplatneného nároku. Ak žalobca v uvedenom rozsahu dôkazné bremeno unesie, dochádza k presunu dôkazného bremena (aj bremena tvrdenia) na žalovaného, ktorý, ak chce mať v spore úspech, musí tvrdiť i preukázať skutočnosti, ktoré vznik, prípadne existenciu nároku, vylučujú. Zároveň je však potrebné poukázať na skutočnosť, že v spore nie je potrebné preukazovať skutočnosti, ktoré nie sú medzi stranami sporné. Uvedené pre danú vec znamená, že rozhodujúcou pre posúdenie dôvodnosti uplatneného nároku bolo z pohľadu procesnej obrany žalovaného prednesenej v odpore (č. I. spisu - 39) proti platobnému rozkazu č. k. 4C/80/2015-35 zo dňa 27.8.2015, kde žalovaný rozporoval povinnosť platenia poplatkov, posúdenie vzniku nároku na zaplatenie čiastkových peňažných nárokov, z ktorých pozostávajú faktúrami vyúčtované peňažné istiny.

12. Civilný sporový poriadok, ktorý v priebehu daného konania nadobudol účinnosť, a ktorý sa v zmysle princípu jeho okamžitej aplikability (§ 470 ods. 1 CSP) použije aj na toto konanie, neumožňuje až na zákonom stanovené výnimky pri sporových konaniach so slabšou stranou súdu vyhľadávať a vykonávať dôkazy, ktoré strany sporu sami nenavrhli. Daný spor síce predstavuje konanie so slabšou stranou, avšak tou je žalovaný ako spotrebiteľ, nie žalobca, preto iba v prospech žalovaného mohol by súd vykonávať aj ním nenavrhnuté dôkazy. To znamená, že súd nemá povinnosť vyzývať žalobcu na predloženie dôkazov potrebných na to, aby uniesol dôkazné bremeno. Žalobca bol povinný k žalobe pripojiť listinné dôkazy, respektíve predložiť dôkazy, ktoré reagujú na procesnú obranu jeho protistrany (žalovaného). Z priebehu konania pred súdom prvej inštancie však vyplýva, že žalobca k tvrdeniu o oprávnenosti výšky uplatnenej pohľadávky v časti nárokov na poplatky nepredložil žiadne dôkazy, ktorými by bolo možné objektívne posúdiť a preveriť ich zmluvný základ a následne ich výšku, ktorú si uplatňuje, a to aj z pohľadu posúdenia v zmysle ustanovenia § 52 a nasledujúce Občianskeho zákonníka, či nemajú

základ v neprijateľných zmluvných podmienkach, čím žalobca v tejto časti uplatneného nároku dôkaznú povinnosť neunesol.

13. Preto odvolací rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmenil podľa § 388 CSP tak, že žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi istinu 68,36 eur, ktorá je súčtom a zodpovedá cene za hlasové a nehlasové služby a s tým spojené iné služby podľa faktúry č. 7200975983 vo výške 0,15 eur z uplatnenej istiny 83,79 eur po odpočítaní ceny poplatkov 83,64 eur (69,70 eur + 20 % DPH - 13,94 eur), podľa faktúry č. 7202162303 v plnej výške uplatnenej istiny 38,09 eur a podľa faktúry č. 7203344449 vo výške 30,12 eur z uplatnenej istiny 148,92 eur po odpočítaní poplatkov 118,80 eur (99 eur + 20 % DPH - 19,80 eur). Predmetná istina patrí žalobcovi spolu s úrokom z omeškania, pretože povinnosť dlžníka zaplatiť úroky z omeškania je jedným z právnych následkov omeškania dlžníka so splnením peňažného dlhu (§ 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka) a spočíva v tom, že dlžník musí poskytnúť veriteľovi okrem vlastného plnenia (istiny) tiež stanovené percento z tej časti peňažného dlhu (záväzku), s ktorým je v omeškani. Účtované ceny majú právny základ v zmluvách uzavretých pred 1.2.2013. Výška uplatneného úroku z omeškania nesmie prevýšiť najvyššiu prípustnú výšku úrokov z omeškania podľa nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. V zmysle ustanovenia § 3 ods. 1 označeného nariadenia je výška úrokov z omeškania ak záväzkový vzťah vznikol do 1.2.2013 o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, pričom v čase od 14.12.2011 do 10.7.2012 bola táto sadzba 1 %.

14. O nároku na náhradu trov celého konania (prvoinštančného aj odvolacieho) rozhodol odvolací súd podľa ustanovenia § 396 ods. 2 CSP v spojení s § 255 ods. 2 CSP so zreteľom na pomer úspechu strán sporu. Žalobca sa v prejednávanej veci domáhal zaplata istiny 272,16 eur. Priznaná mu bola istina 68,36 eur, pričom z pohľadu procesného práva bol úspešný aj vo vzťahu k istine 1,36 eur, ktorú žalovaný zaplatil počas konania, a ktorá bola predmetom čiastočného späťvzatia žaloby. Pomer úspechu strán sporu potom bol 26 % u žalobcu a 74 % u žalovaného. Preto žalovanému, ako úspešnejšej strane v spore, patrí náhrada trov konania v rozsahu 48 % (74 % mínus 26 %), o ktoré jeho úspech prevýšil úspech žalobcu. O výške náhrady trov celého (prvoinštančného ako aj odvolacieho) konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 odsek 2 CSP) .

15. V záhlaví rozsudku súdu prvej inštancie bol nesprávne označený predmet sporu. Nakoľko ide o zrejmú nesprávnosť odvolací súd predmetnú chybu opravil v súlade s § 224 CSP v spojení s § 378 ods. 1 CSP tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

16. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 CSP).

(1) Dovolanie podľa § 421 odsek 1 CSP nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 CSP).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 CSP možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).